

ת"ד 4214/01 - מדינת ישראל נגד נטליה זבזינסקי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 18-01-4214 מדינת ישראל נ' זבזינסקי
תיק חיצוני: 490226/2016

בפני כבוד השופטת הגרא אדרי
המאשימה: מדינת ישראל
נגד נטליה זבזינסקי
הנאשמה: גזר דין

הנאשמה הורשעה על פי הודהתה בעבירות המוחסנת לה בכתב האישום המתוקן, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבל נהג האופנוע המעורב חבלות של ממש בגין נזקק לניתוח שחזור וקיובו שבר ברגל שמאל, גובס ואושפץ למשך 6 ימים לצורך השגחה בשל קרעים בטחול, לבגיהם הוחלט שלא להתערב כירוגית.

מדובר בתאונה משנת 2016. כתב האישום הוגש אר וביום 18/1/2016.

הנאשמה אוחזת ברישיון נהיגה משנת 2001 ואין לחובתה הרשות קודמות. מדובר בכשל ראשון מסוגו עבורה.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בין הוראת חיקוק מספר 3, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשים פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

הצדדים הציגו הסדר מסגרת לפיו, המאשימה עתרה להטיל על הנאשמה עונש פסילה בפועל בן 6 חודשים, פסילה על תנאי וקנס והסגור רשייא לטעון שלא לפסול את הנאשמה כלל בנוסף לפסילה מותנית וקנס.

המאשימה טענה כי מקור ההסדר, שנערך על ידי ממונה, הוא בשיקולי ראיות, טענה כי נגרמו נהג האופנוע המעורב חבלות קשות, הציגה תעודת רפואי ותמונות הממחישות את עצמת התאונה. המאשימה ביקשה מבים"ש לאמץ את ההסדר ברף הגבווה שלו, צינה כי שוחחה עם הנפגע שמסר שמצו הבהירות לא טוב וכי עדין לא חזר לשגרה.

מנגד, עתר ב"כ הנאsuma לחייב את ההסדר ברף התחתון שלו ולא להשיט פסילה בפועל. טען כי מדובר בנאsuma נורמטיבית, אשר נוהגת משנת 2001, כאשר לחובטה דוח' ברירת קנס משנת 2002, הרשעה שהתיישנה. ב"כ הנאsuma הפנה למקור ההסדר שנערך עם הממונה וטען כי לא בצד, הסכמה המאשימה להסדר מסגרת והיה זה לאחר שבחנה

עמוד 1

את כל השיקולים לכך, לצורך החריגת מفسילת המינימום. ב"כ הנאשמת הפנה לכשלים הראייתים בתיק החקירה בגיןם: אשם תורם של המעורב ברף הגבוה, ספק באשר למידת האחירות לתאונת, הייתה העובדה כי מדובר בתיק בו לא יצא בוחן לשטח בזמןאמת, עוד הפנה ב"כ הנאשמת לכך שהיתה עדת ראייה לקרות התאונת, אשר יכולה להיות לשפוף או ר באשר לנסיבות קרות התאונת אולם העודה לא נחקרה, טען כי אין בנמצא אינדיקטיבית למקום התאונת והפנה להמלצות ולכתב בתקודת הרפואית שהוגשה, בהתייחס לנפגע עצמו.

ב"כ הנאשمت טען שהנאשمة לא עבר פלילי, מתנדבת בארגון לניצולי שואה, מסייעת בידם בבדיקות תקופיים, ברכישת תרופות, בהוצאותם לטיפולים והסעתם לטיפולים רפואיים והציג מכתבים בעניין.

כעולה מכתב האישום, הוראת החקוק אשר יוכסה לנאשمة מצויה בתוספת השנהה של פקודת התעבורה וכן, טומנת בחובה חובת פסילת רשיון נהיגה לתקופה שלא תפתחת מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, אינה כוונה מוחלטת והשאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקנים נסיבות מיוחדות, אף שלא להורות על פסילת רשיון הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות הפקחתה, במידה מה, של רכיב הפסילה בפועל.

כעולה מהמסמכים שהוגשו, מדובר בתאונת בה נגרם נזק לרכושו של בעל חומרת נובעת בעיקר מכך שנאג האופנו ונחבל חבליות של ממש.

החבלות מתוארכות כשבר בצלע שלא נזקק להתרבות כירורגית, שבר ברגל שמאל שנותח, קובע וגובס וקרעים קלים בטחול שהצריכו השגחה באשפוז במשך 3 ימים ולא התרבות כירורגית.

לא ניתן להתעלם מהנסיבות מסוימות האשפוז לפיו הצוות הרפואי ראה לנכון בזמן ייעוץ פסיכיאטרי עבור הנפגע ולהמליץ להפנותו לקבלת טיפול רפואי במרכז גמילה.

הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר תיאור ההצלים הראייתים שתיאר ב"כ הנאשمة מעליים ספק באשר למידת רשלנות הנאשמת ביחס למידת האשם התורם של הנפגע עצמו. היה מקום לתהיה שהעללה ב"כ הנאשمة לכך שלא נערכו לנפגע בדיקות דם ושתן מתאמיות סמוך לקרוות התאונת לאור האמור במסמך הרפואי הרפואי.

ב"כ המאשימה בבקשתה לאמץ את ההסדר ברף העליון שלו. חזקה על המאשימה שסקלה את כל השיקולים בטרם הסכימה להסדר מסגרת זה, בו רף הענישה המוסכם של רכיב הפסילה בפועל הינו בין 6-0 חודשים בפועל, בנוסף ליתר הרכיבים.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שהנאשمة בעלת עבר תעבורי נקי בעודה אוחזת בראשון נהיגה משנת 2001 וזה הוא לה הכשל הראשון מסוגו. הנאשמת בבקשתה לדבר, התרגשה, הביע צער על המקרה, צינה

כי התאונה גרמה לה נזק נפשי, צינה כי ניצולי השואה בהם היא מטפלת מחכים ומצפים שתגיע אליהם לכמה שניות, לשחות במחיצתם, לknootם להם אוכל ותרופות אף לקחת אותם לטיל ובקשה להמשיך לעשות את המצווה הזאת. עוד צוין כי נדרשת לראשונה הנהיגה בשל כך ובשל הגעה למקום עבודתה.

התרשםתי כי מקרה זה אינו מאפיין את התנהלות הנאשمة בדרכים וכי מדובר במעשה במעידה חד פעמי עברורה. מצאתי מקום להתחשב במסגרת תיק זה שלא לקטו עת מהלך חייה לתקופה ארוכה ולאפשר לה המשיך ולושות את המעשים הטובים שעשו עבורה ניצולי השואה בהם מטפלת.

במכלול השיקולים, לא נעלמה מעוני העובדה כי מדובר בתיק תאונה בו לא יצא בוחן לשטח בזמן אמת והתחקוקות אחר נסיבות קרות העבירה נעשתה על בסיס מסמכים ובධען. זאת ועוד, התנהלות הנאשمة במסגרת תיק זה, בו בחרה שלא לשלוח בוחן לשטח בזמן אמת ושלא לפסול את רשותה של הנאשمة במסגרת הליך פסילה מנהלית סמוך למועד העברירות, מעידה על כך שאף היא סבירה שאין מדובר במקרה חרור מכך וכי לא נשקפת מסוכנות מהמשך נהיית הנאשمة מיד לאחר קרות התאונה.

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש לחזור מרף פסילת המינימום בנסיבות המוחדות של תיק זה.

בבואי לגזר את עונשה של הנאשمة, מצאתי אף לזקוף לזכותה את העובדה שבחורה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 06/31933):
"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על ידי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאים ובסופה של יומם, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית."

עוד לקחת בחשבון את העובدة כי הנאשمة צריכה לשאת היום בעונש ממשי בגין עבירה שנעבירה בשנת 2016.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וסקלתי את חומרת העבירות, את נסיבות קרות העבירה, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשمة כפי שהוצעו בפני, את וותק נהייתה הרוב ועברית התעבורתי הנקי, את העובדה שבחורה לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשمة לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,500 ₪ ישולם בתוך 90 ימים.

.2. פסילה בפועל מקבל או מהחזקק רישון נהיגה לתקופה של 45 ימים. הפסילה בפועל תחול עד ולא יותר מיום 18/12/18 ועל הנאשمت להפקיד רישון הנהיגה שלה בנסיבותbihem"sh לתעבורה עד השעה 12:00 ביום ההפקדה.

תשומת לב הנאשمت כי ללא שביצעה הפקדת רישון הנהיגה בתאריך האמור, תיחשב כפסולה מלנהוג אולם מניין ימי הפסילה יחוושב מיום ההפקדה.

.3. פסילה על תנאי מקבל או מהחזקק רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים.

.4. הנאשמת תחתום על התcheinות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של גרים תאונת דרכים שנגרמה כתוצאה מרשלנותה והכל תוך שנתיים מהיום.

התcheinות תיחתום בנסיבותbihem"sh בית משפט לתעבורה בתוך 30 יום מהיום.

באם הנאשמת לא תחתום כאמור, תיאסר למשך יומיים.

הנסיבות שלח לנאשמת וב"כ העתק ג"ד ושובר התשלום.

זכות ערעור לביהם"sh המחויזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ה' תשרי תשע"ט, 14 ספטמבר 2018, בהעדן
הצדדים.